

Beszámoló 2012. május – 2013. május időszakban végzett kulturális tevékenységekről

Első sorban szeretnék köszönetet mondani a Communitas Alapítvány Alkotói Ösztöndíj bíráló bizottságának. Nagyon köszönöm a támogatást, hiszen ebből kifolyólag volt lehetőségem részt venni több munkában és több kulturális eseményen.

Szabadúszóként a 2012-es évadban kevés munkám volt, ezért is pályáztam az ösztöndíjra. Május után az ösztöndíj segítségével fesztiválokra utaztam, munkalehetőségeket kerestem, illetve a következő évad szerepválogatásaira jártam. Lehetőségem volt részt venni a sepsiszentgyörgyi M- stúdió egy hetes szerepválogatásán, ahol Uray Péter rendező válogatott szereplőket a Shakespeare: Szentivánéji álom című darab bemutatására. Itt hosszas előkészítő munka után megkaptam Puck szerepét. A próbafolyamat szeptember elejétől november közepéig tartott.

Az M- stúdióban zajlott munka nagyban segítette a Márai Sándor: Titkos szám című írás alapján elképzelt előadást, amivel pályáztam. Erre nagy szükségem volt, hiszen az elképzelésem is érzéseket, gondolatokat, mondanivalót kifejező mozgásokon alapul. Lehetőségem volt arra, hogy saját magam találjam ki a mozgást, a gesztusokat a Puck szerep kapcsán, hogy megtapasztaljam azt, hogy hogyan épül fel egy mozgásszínházi előadás.

Lehetőségeket kerestem, és találtam. A 2013-as évadra sok munka gyűlt össze, amiknek örültem és amelyeket próbáltam (próbálok) teljes odaadással végezni.

Következő szerepet a kézdivásárhelyi Vigadó társulatnál kaptam, Molnár Ferenc: A jó tündér című előadásban. Ebben a próbafolyamatban leginkább a hit kérdése foglalkoztatott és amit saját magamon is megtapasztaltam a munkafolyamat menete miatt. A felmerülő kérdések a következők voltak: Milyen formái vannak a hitnek? Meddig tudunk hinni valamiben illetve valakiben. Mi történik amikor elveszítjük hitünket? Miben tudunk hinni a hit elvesztése után? Ez történt a valóságban is velem, szerepépítés közben. Nagyon örültem a személyes tapasztalatoknak, hiszen Márai írása is, amivel foglalkozom, a hit kérdést fitogtatja. Istenben, emberekben, egy pártban, a szellemben való hitről is szól. Ennyivel többet tudok hozzátenni az elképzelésemhez.

Szerepet vállaltam még a sepsiszentgyörgyi Cimborák bábstúdióban. Sokat utaztam előadésról előadásra, sok új ismeretségre tettem szert. Az utazások közben ugyancsak a hitről

faggattam az embereket, főleg Istenben való hitükről, hiszen a Márai szöveg alapján elképzelt előadás az Isteni közelségről, a vele való viszonyról szól másad sorban. Az a sajnálatos tapasztalatom, hogy az emberek zárkóztak ezen téren. Istenfélőek, de távol vannak tőle, erősen ragaszkodnak a hagyományokhoz és csak megszokásból illetve megfelelésből hisznek. Sajnos ez azt jelenti, hogy saját maguktól félnek és saját maguktól vannak távol. Az előadásom mondanivalója is az, hogy merjünk magunkhoz közel menni, lélni olyan mélységekbe, ahol megtaláljuk önmagunkat és ezáltal közel kerülünk Istenhez. Szeretném sugallni a nézőknek, hogy érdemes hinni, és bízni magunkban és abban a nagy energiahalmazban, amit mi Istennek nevezünk.

Következő próbafolyamat Daniel Keyes: Az ötödik Sully című regény nyomán készült egyéni előadásom felújítása lesz. Az előadás 2006-ban készült Szesékelyudvarhelyen, és most egy új teret kap a kézdivásárhelyi Vigadó színházban. Legutóbb a kolozsvári Ecsetgyárban kapott teret, ezért szükséges a díszlet leszállítása is. A bemutató április 13-ára van kitűzve. Ez után következik egy másik munkafolyamat a kézdivásárhelyi színházban, amiben szintén szerepet kaptam, Martin McDonach: Az Inishmopre-i hadnagy című darab. Ennek bemutatója május végére van kitűzve. Ezen tevékenységeken kívül fesztiválokra jártam, külföldön előadásokat néztem, amikből szintén pozitív tapasztalatokat szereztem.

Az elképzelt előadás sajnós még nem jöhetett létre a zsúfolt program miatt és amiatt, hogy a tervezett alkotók egy része nem ért rá. A tapasztalatok közepette rájöttem arra, hogy még magam sem vagyok készen, még nem ástam elég mélyre magamban. Még nem adatott meg a kellő hely, idő és alkalom, hogy megszülessen a „gyermek”.

A mozgásszínházi előadás kapcsán foglalkoztam a testtel, a kézdivásárhelyi próbafolyamat alatt foglalkoztam a hit kérdésével, a lélekkel, Az ötödik Sally című előadásom kapcsán foglalkozom a szellemmel. Az az érzésem, hogy kell még valami, meg kell tennem egy utat, amikor a hármát, a testet, a lelket és a szellemet összehangolom magamban. Csak ezek után tud megszületni az előadásom a fizikai valóságban. Ezen út, amit kiválasztottam, a Camino nevű 900 kilométeres zarándokút, amit szeretnék megtenni idén nyáron. Úgy érzem, hogy akkor leszek készen. A tervezett előadásom következő időpontja 2013. október vége.

Ezekhez a tapasztalatokhoz, találkozásokhoz, utazásokhoz és munkákhoz nagy szükségem volt és lesz a Comunitas Alapítvány támogatására. Még egyszer köszönöm az alapítványok és a bíráló bizottságnak.